

Oslo kommune

Utdanningsetaten

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 Oslo

Vår dato 18.01.2008
Deres dato 21.11.2007

HØRING - FORSLAG TIL REVIDERT FORSKRIFT OM GODKJENNING ETTER LOV OM FAGSKOLEUTDANNING

Vi viser til høringsbrev utsendt den 21. november 2007.

Innledning

Fagskolen i Oslo (FiO) stiller seg noe undrende til at det i høringsbrevet vises til ”store forskjeller” mellom fagskoleutdanningen og høyere utdanning, særlig med henblikk på KUF-komiteens enstemmige uttalelse under behandlingen av fagskoleloven tidligere i år, jfr Innst.O.nr. 89 (2006/2007). Her heter det bl.a. at fagskoleutdanning på samme måte som utdanning ved universiteter, høyskoler og vitenskapelige høyskoler er en tertiærutdanning og anses for å være et reelt alternativ til disse. Komiteen viser også til at fagskoleutdanning skal bygge på videregående nivå, eller tilsvarende realkompetanse. Komiteen mener videre at fagskoleutdanning skal være en selvstendig, avsluttende utdanning, som gir en kompetanse som kan tas i bruk i arbeidslivet uten ytterligere generelle opplæringstiltak eller krav om videre studier.

Etter vår vurdering gir dette en god beskrivelse av viktige fellestrekk ved disse utdanningene samtidig som det skal være forskjeller. Den viktigste forskjellen ligger i, som komiteen også uttaler, at fagskoleutdanningens særegenhet er at den skal være yrkesrettet, det vil si at den skal gi kompetanse som kan tas i bruk i arbeidslivet. Denne utdanning trenger ikke å være forskningsbasert.

Fagskolen i Oslo er klar over at denne høring ikke er et spørsmål om finansiering, men finner likevel grunn til å minne om at det særlig for utviklingen av Helsefagen på tertiærnivå, er det meget uheldig at finansieringen av disse tilbudene ikke er avklart.

Fagskolen i Oslo stiller seg noe uforstående til høringsbrevets beskrivelse om forskjeller mellom fagskolesektoren og høyere utdanning, hvor det i et strekpunkt heter:

”Fagskoleutdanningene er dominert av private tilbydere. Høyere utdanning er dominert av offentlige”

Fagskolen i Oslo er usikker på om dette er riktig. Muligens er det slik at antallet tilbud kan være større, men knyttet til omfang stiller FiO seg tvilende til et slikt utsagn. Det offentlige tilbudet er som hovedregel knyttet til et 2. årig løp, hvilket ikke oppfattes som hovedregelen for de private tilbydere.

De enkelte bestemmelser

Bestemmelser hvor FiO ikke har noen bemerkninger, blir ikke kommentert. Siden merknadene til bestemmelsene også vil få stor viktighet, har vi kommentert også disse ut fra samme forutsetninger.

Til § 3:

FiO har ingen kommentarer til selve bestemmelsen, men når det gjelder merknaden, ønsker vi en sterkere medvirkning fra flere sider ved oppnevning av sakkyndige. Brukerinteressene dvs. berørte parter bør kunne uttale seg..

Vi vil foreslå at siste setning i merknaden gis slik utforming: ”For å sikre legitimitet i vurderingen bør oppnevning av sakkyndige skje etter dialog med berørte parter og fagmiljøet.”

Til § 5:

Vi vil reise spørsmål om det ikke bør settes en absolutt frist på 6 måneder for NOKUT til å avgjøre søknaden. Ofte vil et fagskoletilbud komme i gang etter henvendelse fra en bedrift / etat som ser et udekket behov. Lang og omstendelig saksbehandlingstid kan virke demotiverende for lysten til å starte opp nye tilbud. I dette ligger ingen krav om forenklet søknad. Vi forutsetter at en fullstendig søknad som tilfredsstillende alle krav skal foreligge.

Vi vil foreslå en annen og mer dekkende tekst i § 5 nr 5: ”...godkjent i henhold til formelle kvalifikasjonskrav knyttet til fag, eller dersom ...” Denne teksten beskriver på en bedre og mer tidsmessig måte de forhold som er omtalt.

Til § 6:

Vi forstår d) slik at dette innebærer en forutsetning om praksis fra tidligere godkjente skoler.

I merknaden til nr 2, siste avsnitt, er beskrivelsen litt tynn når det gjelder omtalen av krav til undervisningspersonalet. Vi ønsker at det tas inn noen litt mer bestemte føringer i forhold til kvalifikasjoner og dokumentasjon av kompetanse, både formell faglig som pedagogisk og dokumentert realkompetanse. Den tekst som nå gjelder kan gi vilkårlige utslag.

Til § 7:

I nr 2, annet avsnitt, heter det ”..i samråd med sektoren, ...” Vi vil foreslå brukt samme uttrykk som vi har foreslått ovenfor i § 3, dvs. berørte parter og fagmiljøet.

I denne forbindelse vil vi minne om bestemmelsene i Internkontrollforskriften, som ble gjort gjeldende fra 1993 også gir klare føringer.

Til nr 3: Vi vil her foreslå at man benytter samme system som gjelder etter plan- og bygningsloven. Det medfører at når tilbyder har rettet opp manglene, får han retten tilbake. Det er ingen fornuftig grunn til at han skal måtte vente i ett år etter at manglene er reparert før han kan søke om å få kvalitetssikringssystemet godkjent.

Til § 8:

Dersom det benyttes sakkyndige under revideringen, bør det også her være en absolutt forutsetning at berørte parter deltar i oppnevningsarbeidet. Vi ønsker dette klargjort i merknaden, jfr våre kommentarer til § 3.

Til § 9:

I nr 1 kan det med fordel settes punktum etter ”en godkjent tilbyder.” Resten av setningen er overflødig i forhold til formålet med revideringen.

I merknaden til nr 3 bør partenes deltakelse ved oppnevning av sakkyndige omtales, se foran.

Til § 10:

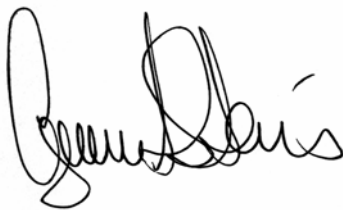
I siste linje i merknaden bør ”styret” byttes ut med ”klagenemnda” i det vi forutsetter at det er klagenemndas medlemmer merknaden omtaler. Og da bør siste del av setningen lyde: ...medfører ikke at resten av klagenemnda ikke kan ha en slik tilknytning”. Nåværende ordlyd fremstår som stridende mot teksten i forskriften.

Til § 12:

Vi synes fristen som er satt for å ha tilfredsstillende system for kvalitetssikring, 1. januar 2009, på plass, er for snau. Etter § 7 nr 2, annet ledd, skal NOKUT sammen med berørte parter fastsette kriterier som det interne systemet for kvalitetssikring skal evalueres i forhold til. Det skal ikke skje særlig stor forsinkelse med dette arbeidet før fristen den 1. januar 2009 blir umulig å oppfylle.

Vi vil foreslå at man heller setter en frist på ett år etter at kriteriene er fastsatt til å få kvalitetssikringssystemet på plass. Dette er langt enklere å etterleve.

Med hilsen
Fagskolen i Oslo

Gunnar A. Stavnes
Styreleder

Hanne Hide
Prosjektleder